Begäran om omprövning av stadsinfradirektörens tjänsteinnehavarbeslut 14.8.2026 § 202 om skada på fordon

Stadsutvecklingsnämnden 03.11.2026
1961/03.07.02.00/2026

Beredning och tilläggsuppgifter
Stadsjurist Johanna Päivärinta
johanna.paivarinta2@borga.fi

Från [redacted] har 26.8.2026 kommit en begäran om omprövning av stadsinfradirektörens tjänsteinnehavarbeslut 14.8.2026 § 202. Genom beslutet avslogs den sökandens ansökan om skadestånd för skada som orsakades av att fordonet träffade stenen.

Sökanden krävde ersättning på totalt 500 euro, det vill säga försäkringens självrisk, för den skada som uppstod på sökandens fordon 1.4.2026 på [redacted] i Borgå. Sökanden har lämnat in en kostnadsberäkning för reparationen samt ett foto av stenen till staden. I omprövningsbegäran anses beslutet ha grundat sig på en felaktig händelseplats och en felaktig bedömning av bevisningen.

Motivering

I omprövningsbegäran har det framhållits att platsen för händelsen i det ursprungliga beslutet felaktigt har angetts som [redacted], trots att skadan påstås ha inträffat på [redacted], vid korsningen mellan [redacted].

Det felaktiga platsnamnet i beslutet har varit ett skrivfel och har inte haft någon avgörande betydelse för utgången av ärendet. Bedömningen av ersättningsärendet har grundats på den skademekanism som sökanden har redogjort för, det vill säga påståendet att en sten lossnat från vägavskiljaren, hamnat på körbanan och att fordonet kört på denna sten.

Även om händelseplatsen bedöms utifrån korsningen vid [redacted] enligt omprövningsbegäran har det fortfarande inte lagts fram någon redogörelse i ärendet som skulle kunna ligga till grund för att staden skulle kunna anses ha agerat vårdslöst vad gäller dess underhållsplikt.

Skadeståndsansvaret för skador som uppstår till följd av underhållet av gatorna grundar sig på vållande. Enbart det faktum att en skada uppstår på ett gatuområde innebär inte automatiskt att den som är skyldig att sköta underhållet är skadeståndsansvarig; den skadelidande måste istället bevisa skadan, den påstådda försummelsen samt orsakssambandet mellan dessa.

I ärendet har det inte framkommit någon redogörelse för hur länge stenen hade legat på körbanan före skadehändelsen eller att staden hade varit medveten om stenens placering eller den fara den utgjorde. Det har inte heller lagts fram någon redogörelse som skulle ha kunnat ligga till grund för att staden inom ramen för det normala

underhållet borde ha upptäckt och avlägsnat den aktuella enskilda stenen före skadehändelsen.

Att stenar som används i vägavskiljare och andra konstruktioner på gatuområden i enskilda fall hamnar på körbanan innebär inte i sig att underhållet är bristfälligt eller att den underhållsansvarige har begått en försummelse. För att skadeståndsansvar ska uppkomma krävs det bevis för att staden har agerat vårdslöst eller försummat sin underhållsplikt.

Några sådana bevis har inte lagts fram i ärendet.

Sökanden har lämnat in en kostnadsberäkning för reparationen av fordonet samt fotografier av skadorna. Av handlingarna framgår att fordonet har haft skador som kan ha uppstått till följd av en kollision med ett hinder på körbanan.

Kostnadsberäkningen för reparationen visar dock inte att skadan orsakades av en försummelse av underhållet som faller under stadens ersättningsansvar. Förekomsten av skadorna visar att en skada har uppstått, men inte varför stenen hamnade på körbanan eller att staden rimligen skulle ha kunnat upptäcka och ta bort den före skadehändelsen.

Det har således inte framlagts några bevis i ärendet som visar att det finns ett rättsligt relevant orsakssamband mellan stadens påstådda försummelse och skadorna på fordonet.

I omprövningsbegäran har det åberopats att stenbeläggningen vid vägskälet enligt sökandens uppfattning inte har åtgärdats heller senare.

Eventuella underhållsåtgärder som vidtagits efter skadehändelsen eller tidpunkten för dessa har ingen avgörande betydelse vid bedömningen av huruvida staden agerade vårdslöst vid tidpunkten för skadehändelsen. Skadeståndsansvaret avgörs utifrån vilka omständigheter rådde och vilka faktorer som staden hade kännedom om vid tidpunkten för skadans inträffande.

Det faktum att det senare konstateras att konstruktionen behöver repareras eller att reparationerna inte har utförts enligt den tidsplan som sökanden önskat, innebär inte i sig att staden har försummat sin underhållsplikt på ett sätt som är av betydelse för skadans uppkomst.

Även om platsen för händelsen beaktas i bedömningen på det sätt som anges i omprövningsbegäran har det i ärendet inte framlagts någon ny information som skulle kunna ligga till grund för att man skulle kunna anse att staden har försummat sin underhållsplikt eller på annat sätt agerat av oaktsamhet. Skadeståndsansvar förutsätter brister i underhållet av gatan vilka beror på stadens oaktsamhet. Grundförutsättningen är både fel eller försummelse av staden och bakomliggande oaktsamhet från stadens sida. Utöver detta ska en vägtrafikant enligt 3 § i vägtrafiklagen för undvikande av fara och

skada följa trafikreglerna och iaktta den omsorg och försiktighet som krävs med hänsyn till omständigheterna.

Det har inte bevisats att skadorna på den sökandes fordon skulle ha ett orsakssamband endast med försummelse av gatuområdets underhåll eller att staden i övrigt skulle vara ansvarig för den inträffade skadan i enlighet med skadeståndslagen.

Skadan kan inte anses vara en följd av stadens oaktsamhet eller försummelse, och därmed är staden inte skyldig att ersätta skadan.

Det finns inte någon anledning att ändra tjänsteinnehavarbeslutet.

Bestämmelser som har tillämpats

Skadeståndslagen 2 kap. 1 §, 3 kap. 1 §
Vägtrafiklagen 3 §
Lagen om underhåll och renhållning av gator och vissa allmänna områden 3 §, 4 §

Bilagor
Begäran om omprövning
Stadsinfradirektörens beslut §202, 2026

Kaupunkikehitysjohtaja
Stadsutvecklingsnämnden beslutar avslå begäran om omprövning.
Tjänsteinnehavarbeslutet 14.8.2026 § 202 ändras inte.